

Αγρίνιο: Ο ενθρονιστήριος λόγος του Μητροπολίτη Αιτωλίας Δαμασκηνού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Σε πανηγυρικό κλίμα ενθρονίστηκε χθες και στο [Αγρίνιο](#) ο [Μητροπολίτης Αιτωλίας](#) και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός. Αρχικά η υποδοχή έγινε στην πλατεία Δημοκρατίας και, εν συνεχεία, εν πομπή μετέβησαν στον Μητροπολιτικό Ναό Ζωοδόχου Πηγής, όπου πραγματοποιήθηκε η [τελετή ενθρόνισης](#).

Ακολουθεί ενθρονιστήριος λόγος του Μητροπολίτη Αιτωλίας:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ.κ. Ἱερόθεε,
Τοποτηρητά ἄχρι τοῦδε, τῆς Ἱερᾶς ταῦτης Μητροπόλεως, και Εκπρόσωπε του
Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου.

Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς.

Κύριε Ἐκπρόσωπε τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Κύριε Περιφερειάρχα.

Κύριοι Βουλευτές.

Κύριε Δήμαρχε Ἀγρινίου.

Κύριοι Δήμαρχοι.

Κυρία Ἀντιπεριφερειάρχη.

Ἐνδοξότατοι ἡγήτορες τοῦ Στρατοῦ καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν, Δημοτικῶν, Δικαστικῶν καί Ἐκπαιδευτικῶν Ἀρχῶν τῆς
Πόλεως καί τῆς Περιφερείας.

Λοιποί Ἐκπρόσωποι Φορέων καί Συλλόγων.
Ἀδελφοί συμπρεσβύτεροι καί εὐλαβέστατοι Διάκονοι.
Λαέ τοῦ Θεοῦ, ἀγαπημένε καί εὐλογημένε,

Μέ ἱερή συγκίνηση, ἄφατη χαρά καί χρηστές ἐλπίδες εἰσῆλθα πρό ὀλίγου στόν δεύτερο πνεύμονα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας, τό μεγαλύτερο ἀστικό κέντρο τῆς περιοχῆς μας, τήν πόλη τοῦ Ἀγρινίου. Καί μέ τά αἰσθήματα αὐτά, ἀτενίζω ἀπόψε τά πρόσωπα ὅλων ἐσᾶς πού εἶστε τά μέλη τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πού παροικεῖ στήν ὁμορφη, ἀρχαία καί συνάμα σύγχρονη αὐτή πόλη.

Ἀπό τόν ἀρχιερατικό θρόνο τοῦ Μητροπολιτικοῦ αὐτοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγρινίου ἀναπέμπω ἐν πρώτοις δοξολογία πρός τόν ἐν Τριάδι Θεό, διότι ὁδήγησε, κατά τό ἀνεξιχνίαστο θέλημά Του, τά βήματά μου ἐδῶ, στόν μοναδικό αὐτό τόπο, στόν ὁποῖο συγκλίνουν ἡ μυθολογία καί ἡ πανάρχαιη ἱστορία, ὅπου τό πολυποίκιλο φυσικό κάλλος ἀμιλλᾶται τίς ποικίλες ὕψεις μιᾶς ἐξελιγμένης καί πολυπράγμονος πόλης.

Μέσα ἀπό τά πρόσωπά σας ἀτενίζω τούτη τήν πόλη, πού ἀπό σήμερα γίνεται καί δική μου πόλη, τῆς ὁποίας τό χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι ἐνώνει μέρη καί ἀνθρώπους. Ἡ γεωγραφική θέση τοῦ Ἀγρινίου, ὅπως καλύτερα γνωρίζετε, ἐνώνει τήν Αἰτωλία μέ τήν Ἀκαρνανία, τό Παναιτωλικό ὄρος μέ τό ἀρχαῖο «μεγάλο αἰτωλικόν πεδῖον», τήν μεγαλύτερη λίμνη τῆς Ἑλλάδος, τήν Τριχωνίδα, μέ τόν δεύτερο μεγαλύτερο ποταμό τῆς πατρίδος μας, τόν Ἀχελῷο. Συγχρόνως, ἡ

πληθυσμιακή σύνθεση τῆς πόλης μας εἶναι ἐξίσου ποικίλη καί πλούσια. Τό Ἀγρίνιο ἔγινε καί αὐτό ἕνας φιλόξενος τόπος γιά τούς Μικρασιάτες πρόσφυγες πού πρίν ἀπό ἑκατό ἀκριβῶς χρόνια ἤρθαν ἐδῶ ἀπό τόν Πόντο, τήν Ἰωνία ἢ τήν Καππαδοκία καί ἐγκαταστάθηκαν κυρίως στήν περιοχή τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, συμβάλλοντας καθοριστικά στήν ἀνανέωση τῆς πόλης. Μαζί μέ αὐτούς τό Ἀγρίνιο ἔνωσε, τόν τελευταῖο αἰῶνα, Ἑπειῶτες, Εὐρυτάνες καί Ἀκαρναῆνες.

Αὐτό ἀκριβῶς καλοῦμαι νά κάνω καί ἐγώ: Νά ἐνώνω ὅλους τούς πιστούς χριστιανούς πού κατοικοῦν σέ αὐτό τόν τόπο, ἀφοῦ ἡ ἀποστολή τοῦ ἐπισκόπου εἶναι πρωτίστως διακονία ἐνότητος καί καταλλαγῆς.

Πράγματι, ὁ ἐπίσκοπος, ὅπως μᾶς τό δίδαξε πρῶτος ἀπό ὅλους τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἤδη τόν δεύτερο αἰῶνα, ὁ ἱερομάρτυς καί Θεοφόρος ἅγιος Ἰγνάτιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, εἶναι ὁ ἐγγυητής τῆς ἐνότητος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τό πρότυπο τοῦ Χριστοῦ. Σύμφωνα μέ τήν φράση τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ Καρθαγένης «ὁ ἐπίσκοπος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ ἐπισκόπῳ».

Ἀπό ποῦ πηγάζει αὐτή ἡ σχέση ἐπισκόπου καί τοπικῆς Ἐκκλησίας; Ἀπό τό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὅπου ὁ Ἐπίσκοπος, καθὼς μᾶς διδάσκει ὁ Θεοφόρος Ἰγνάτιος, ἴσταται εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ, ὡς ὁ κατ' ἐξοχήν Προεστὼς τῆς Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως καί ἐπιτελεῖ τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως ὁ Κύριος, μέ τήν ἐφάπαξ θυσία Του, μᾶς ἔνωσε ὅλους καί μᾶς προσήγαγε στόν Θεό Πατέρα, ἔτσι καί ὁ εἰς τόπον Χριστοῦ ἱστάμενος ἐπίσκοπος, τελώνοντας τήν ἀναίμακτο θυσία, ἐνώνει

ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας του καί τὰ προσάγει στόν Θεό. Ἀπό τήν Θεία Λειτουργία πηγάζει λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ θέση του ὡς ἐπί κεφαλῆς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί κάθε διοικητική διακονία καί μυστηριακή ἐξουσία του.

Διότι ἡ Θεία Λειτουργία ἀποτελεῖ τό πέρας, τό τέλος, ἀλλά καί τήν ἀπαρχή ὅλης τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καί τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα ἐκάστου πιστοῦ. Γράφει ὁ ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας: «Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος πού τό Μυστήριό τῆς Θείας Εὐχαριστίας τελεῖται τελευταῖο: Πέρα ἀπό αὐτό δέν εἶναι δυνατόν νά προχωρήσῃ κανείς ἢ νά προσθέσῃ κάτι ἄλλο. (...) Ὑστερα ἀπό τήν Θεία Εὐχαριστία δέν ὑπάρχει ἄλλο Μυστήριό στό ὁποῖο νά προχωρήσουμε, ἀλλά πρέπει νά σταθοῦμε σέ αὐτό καί νά δοῦμε πῶς θά διαφυλάξουμε τόν θησαυρό».

Γιά τόν λόγο αὐτό καί ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος τονίζει ὅτι ὅλα πρέπει νά περάσουν ἀπό τήν Εὐχαριστία καί ἀπό τόν προεστῶτα της, τόν Ἐπίσκοπο, ὥστε νά ἐκκλησιοποιηθοῦν, νά γίνουν Ἐκκλησία. Ὑπογραμμίζει μάλιστα ὅτι «ὁ λάθρα ἐπισκόπου τι πράσσων τῷ διαβόλῳ λατρεύει»³. Ἀκόμη καί ἔργα ἱερά καί ὠφέλιμα, ὅπως τό κήρυγμα ἢ φιλανθρωπία, ὅταν γίνονται χωρίς τήν εὐλογία τοῦ ἐπισκόπου δέν συντελοῦν στήν ἐνότητα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ἀλλά τήν διασποῦν. Καί ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἴδια ἡ οὐσία της.

Εἶμαι βέβαιος, ἀγαπητοί Ἀγρινιωῖτες καί ἀπαξάπαντες ἀδελφοί χριστιανοί, ὅτι ὅλα αὐτά τὰ γνωρίζετε καλά. Σᾶς τὰ ἐδίδαξε ἤδη ὁ ἄμεσος προκάτοχός μου καί συντοπίτης σας, ὁ ὅσιος κατά τόν βίο καί ἱεραποστολικός κατά τό φρόνημα, ὁ

μέχρι πρό ὀλίγων μηνῶν λαοπρόβλητος Ἐπίσκοπός σας, ὁ πολύκλαυστος Κοσμᾶς. Χάρη σέ ἐκεῖνον ἀλλά καί στήν ἱεραποστολική ἐργασία πολλῶν ἄλλων διδασκάλων, γνωρίζω ὅτι συναντῶ σήμερα ἕναν εὐσεβῆ λαό τοῦ Θεοῦ, ἰδιαίτερα καλλιεργημένο πνευματικά, κατηρτισμένο ἀγιογραφικά καί πατερικά, πού «στήκει καί κρατεῖ τάς παραδόσεις»⁵ τῆς ἁγίας μας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τοῦ γένους μας. Ἡ πόλη αὕτη διακρίνεται γιά τήν εὐλάβεια τῶν κατοίκων της.

Τό Ἀγρίνιο εἶναι ἴσως ἀπό τά λίγα μέρη της Ἑλλάδος πού ἡ συμμετοχή τοῦ λαοῦ στήν λιτανεία τοῦ Προστάτη καί Πολιούχου του, τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, εἶναι τόσο πάνδημη καί ὁλοκληρωτική. Ὁ τόπος αὐτός γέννησε καί ἀνέδειξε ἱστορικές φυσιογνωμίες καί μεγάλες προσωπικότητες ὅχι μόνο στόν χῶρο τῆς πολιτικῆς, τῶν γραμμάτων καί τοῦ πολιτισμοῦ ἀλλά καί τῆς Ἐκκλησίας, μέ πρῶτο βέβαια τόν Ἱερομάρτυρα καί Ἰσαπόστολο τῆς ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας, τόν ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό μέχρι τόν νεώτερο ἅγιο Καλλίνικο Ἐδέσσης ἀλλά καί τούς σύγχρονους ἱεραποστόλους, τούς μακαριστούς Μητροπολίτες, τόν πολυγραφώτατο Ἀχελῷου Εὐθύμιο Στύλιο καί βέβαια τόν ταπεινό καί ἀκατάβλητο ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου Κοσμᾶ Παπαχρήστο. Ἡ συμβολή τους στήν τοπική μας Ἐκκλησία ὑπῆρξε εὐλογία Θεοῦ πού συνεχίζει νά καρποφορεῖ.

Ἐχω πληροφορηθεῖ τήν πλούσια λατρευτική ζωή, τό ἀξιόλογο ἔργο χριστιανικῶν κινήσεων, τήν γενναιόδωρη προσφορά τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τό ἀξιοσημεῖωτο νεανικό καί κατηχητικό ἔργο, τίς ποικίλες πολιτιστικές δράσεις πού ἐδῶ καί χρόνια ἀναδεικνύουν αὐτό τόν τόπο καί αὕτη τήν Ἱερά Μητρόπολη. Γι' αὐτό νομίζω

ὅτι ἀντηχοῦν καί σέ ἐμένα τά λόγια τοῦ Κυρίου μας: «Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε»⁶. Καὶ ἐγὼ σήμερα εἰσέρχομαι στὸν κόπο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κοσμά καὶ αὐτῶν πού ἱεραποστολικά ἐργάσθηκαν πρό αὐτοῦ καὶ μαζί μέ αὐτόν.

Ἔρχομαι, ὅμως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὄχι γιὰ νά δρέψω τούς καρπούς τοῦ κόπου τους, οὔτε γιὰ νά ἀναπαυθῶ, ἀλλὰ γιὰ νά συνεχίσω τό ἔργο τους καί, ἐάν μπορέσω, νά τό αὐξήσω. Ἐπιτρέψατέ μου νά ἐπαναλάβω αὐτό πού πολλές φορές εἶπα μετά τήν ἐκλογή μου, ὅτι θά ἐργασθῶ καί θά κοπιᾶσω μέ ὅλες τίς σωματικές καὶ πνευματικές μου δυνάμεις γιὰ τό ποίμνιο πού μοῦ ἐμπιστεύτηκε ὁ Θεός.

Εἶμαι Πατέρας ὅλων, καί ἐσᾶς πού εἶστε τώρα ἐδῶ καί ἐκείνων πού δέν εὐρίσκονται ἐδῶ, εἴτε γιατί δέν μποροῦν, εἴτε γιατί δέν αἰσθάνονται τήν ἀνάγκη. Ὅσο ὑπάρχει ἔστω καί ἓνα πρόβατο μακριά ἀπὸ τά 100 τῆς ποίμνης μας δέν μπορῶ νά δώσω «ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπausιν τοῖς κροτάφοις μου».

Ἡ Ἐκκλησία καί ὁ ἐπίσκοπός της δέν καλοῦνται μόνο νά ὑποδεχθοῦν ἀγαπητικά ὅσους ἔρχονται κοντά της. Κατὰ τό πρότυπο τοῦ Χριστοῦ, ὁ καλὸς γεωργὸς πρέπει νά ἐξέλθει γιὰ νά σπείρει καί ὁ καλὸς ποιμὴν γιὰ νά βρεῖ τό πλανώμενο. Αὕτῃ τήν θυσιαστική ἱεραποστολική ἔξοδο ὁραματίζομαι καί ἐγώ. Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι τόπος συνάντησης καὶ διαλόγου. Ἀπευθύνω ἀπόψε αὐτό τό κάλεσμα συνάντησης, γνωριμίας καὶ διαλόγου πρὸς κάθε ἔντιμη συλλογική προσπάθεια τοῦ τόπου καὶ πρὸς κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως πού κατοικεῖ ἐδῶ. Καλῶ, παράλληλα, ὅλους σας, καὶ εἰδικά τούς φιλόθεους ἱερεῖς μου καὶ τούς λοιπούς ἐν Κυρίῳ συνεργούς μας, νά ἐργασθοῦμε γιὰ μία Ἐκκλησία ἀνοικτή πρὸς ὅλους, ἡ ὁποία θά ἀφουγκράζεται τά μηνύματα τῶν καιρῶν καὶ θά ἐξέρχεται, ὅσakis χρειάζεται, ὥστε νά ἐπιτελεῖ τήν ἀποστολή της πού εἶναι νά προσλαμβάνει τὸν κόσμον καὶ νά τὸν μετατρέπει σέ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Περαίνοντας τόν λόγο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐπιθυμῶ νά σᾶς καλέσω ὅλους σέ ἐνότητα. Ὁ ἱερός Αὐγουστῖνος ἀπευθυνόμενος στό ποίμνιό του ἔλεγε: «Μαζί σας εἶμαι χριστιανός καί γιά ἐσᾶς εἶμαι ἐπίσκοπος. Τό πρῶτο μέ τρομάζει μέ τό βάρος τῆς εὐθύνης. Τό δεύτερο μέ καθησυχάζει»⁸. Ὅλοι μαζί εἴμαστε μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, μία κοινότητα, μία οἰκογένεια, εἴμαστε ἡ Ἐκκλησία μέ κεφαλή μας τόν Χριστό. Ἀναλαμβάνοντας τήν μεγάλη καί βαριά εὐθύνη μου ὡς Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης σας θά ἐργαστῶ γιά τήν ἐνότητα τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Σᾶς παρακαλῶ νά συμπορευθοῦμε καί νά συν-εργαστοῦμε! Ἡ ἐκκλησιαστική μας ἐνότητα θά ἀποτελεῖ ἔτσι καί πρότυπο γιά τήν ἐνότητα καί τήν ὁμόνοια ὅλης τῆς τοπικῆς μας κοινωνίας καί τοῦ λαοῦ μας.

«Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν».

Ἀμήν.

Ἡ ἀντιφώνηση τοῦ Μητροπολίτη Αἰτωλίας στον Δήμαρχο Ἀγρινίου

Νωρίτερα, ο Σεβασμιώτατος κ. Δαμασκηνός, στην αντιφώνησή του στον Δήμαρχο Αγρινίου κ. Γεώργιο Παπαναστασίου, είπε

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ.κ. Ιερόθεε, Τοποτηρητά άχρι τούδε της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, και Εκπρόσωπε του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου.

Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι Άγιοι Αρχιερείς.
Αξιότιμε Δήμαρχε Αγρινίου κύριε Γεώργιε Παπαναστασίου.
Εντιμότατοι Άρχοντες.
Σεβαστοί Πατέρες και Αδελφοί.
Λαέ του Θεού Αγαπημένε και Περιούσιε.

Βαθύτατη συγκίνηση βιώνω τούτη την ώρα, την μοναδική και ανεπανάληπτη της ζωής μου. Με υποδέχεται τούτη την ευλογημένη ημέρα για πρώτη φορά, σύσσωμη η πόλη του Αγρινίου, με επικεφαλής τον αξιότιμο Δήμαρχό της κ. Γεώργιο Παπαναστασίου.

Με υποδέχεται ο ευλαβέστατος Ιερός Κλήρος, τα Μοναχικά τάγματα, οι Άρχοντες της πόλεως και του τόπου, κυρίως και προπάντων ο ευλογημένος αυτός λαός, όλοι οι Αγρινιώτες και οι Αγρινιώτισσες, οι κάτοικοι τούτης της πόλεως που αποτελεί τομεγαλύτερο αστικό κέντρο της Αιτωλοακαρνανίας, το διοικητικό και εμπορικό κέντρο όλης της περιφέρειάς μας.

Με βαθιά συγκίνηση, κύριε Δήμαρχε Αγρινίου,άκουσα προ ολίγων λεπτών την εμπνευσμένη προσφώνησή σας. Σας ευχαριστώ θερμά για τα καλά σας λόγια. Σας ευγνωμονώ για την υποδοχή. Ο καρδιακός σας λόγος απευθύνεται προς τον νέο Επίσκοπό σας, έχω όμως την βεβαιότητα ότι απηχεί όλη την αγάπη και τα οράματα που έχετε για την πόλη σας, και από σήμερα και δική μου πόλη, το ευλογημένο Αγρίνιο.

Αξιότιμε κύριε Δήμαρχε,

Μόλις χθες αξιώθηκα της μεγάλης χαράς και τιμής να με υποδεχθεί η Ιερά Πόλις του Μεσολογγίου. Μία πόλη που από μόνη της θα ήταν αρκετή, ώστε να συμπυκνώσει όλους τους αγώνες και το μεγαλείο του επαναστατημένου μας λαού, ο οποίος, πριν από 200 χρόνια, ύψωσε το ανάστημά του εναντίον της βαρβαρότητας και της κτηνωδίας.

Η Αιτωλοακαρνανία, όμως, κύριε Δήμαρχε, έχει το μεγάλο προνόμιο να πατά στέρεα στο ένδοξο ιστορικό παρελθόν της και, συγχρόνως, να πρωτοπορεί σε όλους τους τομείς της σύγχρονης πραγματικότητας. Κέντρο του δυναμισμού, της προόδου στις επιστήμες και τα γράμματα, αλλά και της αισιοδοξίας, με τα οποία, οι Αιτωλοί και οι Ακαρνάνες εισέρχονται στην νέα εποχή, είναι η πόλη που σήμερα με υποδέχεται: η πόλη του Αγρινίου. Η δική μου Πόλη.

Κύριε Δήμαρχε,

Ηγείστε ενός Δήμου με πολίτες, οι οποίοι συνεχίζουν μία μακρά παράδοση υψηλών μορφωτικών και πνευματικών επιδόσεων. Πολίτες με αγάπη για τον τόπο τους, αφοσίωση στις οικογένειές τους, πολίτες τολμηρούς στην καινοτομία αλλά και αταλάντευτους στις αξίες που ποτίστηκαν με το αίμα ηρώων και μαρτύρων, με προεξάρχοντα τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό.

Νιώθω ήδη τον παλμό μιας πόλης που δεν φοβάται το μέλλον. Αυτό συμβαίνει, διότι, με σεβασμό και προσήλωση, διατήρησε τις διαχρονικές και πανανθρώπινες αξίες της παράδοσής μας, καθιστώντας τες εφελτήριο άλματος προς το «αύριο». Είναι οι ίδιες αξίες που ενίσχυσαν πριν από έναν αιώνα και τους Μικρασιάτες πρόσφυγες, οι οποίοι βρήκαν εδώ καταφύγιο, συντελώντας στην αλματώδη εξέλιξη της πόλεως.

Ως κιβωτό αυτών των αξιών επιθυμώ να αναδείξω την Τοπική μας Εκκλησία. Όπως εσείς έτσι και εγώ, δεν φοβάμαι το μέλλον. Σας διαβεβαιώ πως η πόλη αυτή θα γίνει ο κοινός μας προμαχώνας σε αγώνες υψηλών οραματισμών, δικαιοσύνης, αλληλεγγύης και εμπνεύσεως, ιδιαίτερα προς τους νέους συμπολίτες μας.

Η προκοπή των πολιτών του Αγρινίου σε όλους τους τομείς αποτελεί και θα συνεχίσει να αποτελεί τον καθοριστικό παράγοντα προόδου όλης της Αιτωλοακαρνανίας, και μάλιστα σε εποχές όπου οι εξελίξεις, ιδιαίτερα στον τομέα

της επικοινωνίας και των μεταφορών, την καθιστούν Δυτική πύλη της πατρίδας μας από και προς την Ευρώπη.

Ευρισκόμενος σήμερα ενώπιον του λαού του Αγρινίου, καταθέτω την ακλόνητη πεποίθησή μου πως η πρόοδος του τόπου, σε συνδυασμό με την εμβάθυνση στις παρακαταθήκες και την λατρεία της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας, θα μεταβάλει την πόλη αυτή σε όαση δημιουργίας και εργαστήριο διαμόρφωσης ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων.

Κύριε Δήμαρχε.

Σας απευθύνω προσκλητήριο συνοδοιπορίας και συνεργασίας. Τοπική Εκκλησία και Δήμος, θα εργασθούμε με βάση τους διακριτούς μας ρόλους για να διακονήσουμε τον λαό μας, να προσφέρουμε μήνυμα ελπίδας και ενότητας, να καλύψουμε τις ανάγκες του, να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του.

Η σημερινή υποδοχή μετουσιώνεται σε ολόκαρδη αποδοχή και γίνεται ορόσημο για το ξεκίνημα μιας νέας κοινής πορείας.

Διαβάστε ακόμη: [Συγκίνηση και υπερηφάνεια στο Αγρίνιο για το νέο Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνό \(ΦΩΤΟ/ΒΙΝΤΕΟ\)](#)